

som udredes paa een Gang; men til Gengæld faar den paagældende Agent, Akkvisitør, Inspektør, eller hvorledes han benævnes, i alt væsentligt ikke noget yderligere ved den aarlige Fornyelse; ved den aarlige Præmiebetaling vil Mellemværendet med ham i alt væsentligt være afgjort. Denne Erhvervsprovision overstiger undertiden det første Aars Præmie, saa at der slet ikke gaar mere ind i Selskabets Kasse, end der gaar ud; og derfor kan det ske, at den samlede Anskaffelsespris for et Selskab i Aarets Løb kommer til at andrage en meget betydelig Sum, som det ofte overstiger dets økonomiske Evne at afholde som Driftsudgift for det enkelte Aar, i hvilket denne Udgift falder. Men da det Aktiv, som disse Anskaffelsesomkostninger, naar de ikke blive afskrevne i samme Aar, maa siges at repræsentere, i alt Fald ikke yder de forsikrede nogen Sikkerhed, som svarer til den fulde Præmiereserve, har Loven af 1904 bestemt, at disse Anskaffelsesomkostninger vel ikke skulle afholdes i det samme Aar, hvori de falde, men at de dog skulle amortiseres i Løbet af de paafølgende 5 Aar, altsaa i det Aar, de tegnes plus de efterfølgende 5 Aar. Det er denne Fordring, som de yngre og i Henseende til opsamlet Reserve mindre kapitalstærke Selskaber, altsaa de, som ikke raade over fri Reservefond fra gamle Dage, have fundet trykkende og forlængst have rejst Besværligheder over. Disse Bestemmelser kunne nemlig i deres Konsekvenser ligefrem nødsage Selskaber til at indskrænke deres Overtagelse af nye Forsikringer, idet de ikke kunne overkomme at præstere de Beløb, som ere nødvendige til Afskrivning af tidligere Aars som Aktiver opførte Anskaffelsesomkostninger. Det er altsaa med Hensyn til dette Punkt, der i længere Tid har været fremsat Ønsker.

Nu kunde jeg tænke mig, at ærede Medlemmer sad og tænkte paa, at det egentlig ikke vilde være nogen Ulykke, om Virksomheden for enkelte Selskabers Vedkommende af og til blev noget indskrænket netop under Hensyn til de gældende Afskrivningsbestemmelser, thi det kan ikke nægtes, at Virksomheden drives overordentlig ihærdigt fra disse 17 danske konkurrerende Selskaber, og jeg har hørt udtale, at det til Tider falder Befolkningen lidt for Brystet, og at det betegnes som en Slags Plage, at der er et saa ganske overordentlig stort Antal Livsforsikringsakkvisitører og Agenter, som overhænge Folk. Jeg skal ikke modsige Rigtigheden heraf, men jeg tror bestemt, at man ikke kan raade Bod herpaa gennem en Lov om Livsforsikring, det maatte ske gennem en anden

Lovgivning, der maaske vilde strække sig over større Felter, eftersom de Selskaber, som føle sig brøstholdne ved den nuværende Regel om Afskrivning af Anskaffelsesomkostningerne, ikke vilde kunne opretholde deres Organisation eller bevare deres Personale, naar de saaledes skulde tænkes i kortere eller længere Tid at maatte ophøre med det hele Anskaffelsesarbejde. Saa vilde man komme til at gøre Fortræd, hvor man ikke tilsigtede det, og saa vilde man ogsaa komme til at monopolisere enkelte, nemlig de ældre, Selskaber. Der vilde altid være Selskaber, som i saa Tilfælde kunde optage dem, som ønskede sig livsforsikrede, og det vilde blive en Slags Begunstigelse af den ene frem for af dem alle.

Det foreslaas nu her, at disse Anskaffelsesomkostninger altid skulle kunne opføres som et Aktiv i Aarsbalancen „med indtil 30 pCt. af de kapitaliserede Driftstillæg, altsaa de beregnede Tillæg til Nettopræmierne for de ved Udgangen af Aaret i Kraft værende Forsikringer, som Selskabet holder for egen Regning”. Jeg er fuldstændig sikker paa, at for Lægmænd og ogsaa for de Herrer Medlemmer af dette Ting, som i denne Sag ikke ere faglærte, vil dette have lydt som ret uforstaaelig Tale. Selv om jeg nu — hvad jeg ikke gør — fuldstændig beherskede Livsforsikringens Teknik og særegne Udtryksmaade, thi Livsforsikringsteknikken har nemlig en fra os andre forskellig Maade at udtrykkes paa, saa vilde jeg alligevel ikke give mig til at udvikle paa videnskabelig Maade, hvorledes disse Ord ere at forstå, men jeg vil kort forklare Ændringen i § 19 saaledes, at Selskaberne maa for Fremtiden afskrive deres Anskaffelsesomkostninger under hele Forsikringens Løbetid, altsaa saa længe Forsikringen er i Kraft, men naturligvis skulle de saa helt og holdent afskrive dem i Modsetning til, hvad der nu er Tilfældet, saa snart en Forsikring af den ene eller den anden Grund ophører. Grænsen for, hvad der maa blive staaende som Aktiv for Anskaffelsesomkostningerne, er altsaa fastsat til 30 pCt. af den kapitaliserede Værdi af de i Bruttopræmierne indeholdte Driftstillæg til Nettopræmierne for de ved Udgangen af Regnskabsaaret i Kraft værende Forsikringer. Man regner altsaa med 30 pCt. af disse Driftstillæg, der ere lagte til de nødvendige Præmier efter Dødelighedstabellen, som repræsenterende tilnærmelsesvis den Del af Bruttopræmien, som er medgaaet til Anskaffelsesomkostninger, medens derimod de 70 pCt., der blive tilbage, forblive disponible til Selskabets øvrige